

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันนี้ได้มีการยอมรับกันว่า กำลังคนมีบทบาทสำคัญมากในการพัฒนาประเทศ ดังที่ พรหม พานิชภักดิ์ (2523 : 21 - 39) กล่าวว่า การมีกำลังคนที่ได้รับการฝึกอบรมอย่างเหมาะสมในจำนวนต่าง ๆ มาอย่างเพียงพอในทุกระดับจะเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ ดังนั้นการศึกษาจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศควบคู่ไปกับการศึกษามีหน้าที่พัฒนากำลังคน (วีรยุทธ วิเชียรโชติ 2513 : 37 : 44)

ประเทศไทยก็ได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนสำหรับพัฒนาประเทศ และได้จัดแบ่งการจัดการศึกษาเป็น 4 ระดับ คือระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา นั้น ได้เน้นที่จะให้ผู้เรียนมีความรู้ทั้งวิชาการและวิชาชีพที่เหมาะสมกับวัย ความต้องการ และความถนัด เพื่อให้แต่ละบุคคลเข้าใจ และรู้จักเลือกอาชีพที่จะเป็นประโยชน์แก่ตนเอง และสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 7 - 8) อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศ

การศึกษาทางอาชีพโดยตรงนั้น มีหลักสูตรหลายประเภทและหลายระดับ ซึ่งเป็นการศึกษาต่อจากชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หรือต่อจากระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนายสิบทหารบกก็เป็นการจัดการศึกษาเฉพาะด้านทางอาชีพทหาร ซึ่งต่อจากระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จัดเป็นหลักสูตรหนึ่งปี (กองการศึกษาโรงเรียนนายสิบทหารบก 2525 : 1) โรงเรียนนายสิบทหารบก เป็นสถาบันการศึกษาซึ่งทำหน้าที่ฝึกอบรมเพื่อผลิตกำลังทหารไปทำหน้าที่นายสิบกองประจำการของกองทัพบก เป็นผู้นำหน่วยทหารขนาดเล็ก มีลักษณะทหารอย่างเด่นชัด มีระเบียบวินัยอันดีงาม ทั้งมีความรู้ในวิชาชีพ สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กองการศึกษา โรงเรียนนายสิบทหารบก 2525 : 1 - 5) ทั้งยังมีส่วนช่วยเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ เพราะกำลังอำนาจทางทหารเป็นส่วนหนึ่งของกำลังอำนาจ

แห่งชาติ เป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งที่แต่ละประเทศใช้เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศในยามสงบและยามสงคราม (ทวีป สิทธานนท์ 2526 : 286) นับได้ว่าเป็นอาชีพที่มั่นคงและมีประโยชน์ต่อประเทศอาชีพหนึ่ง

ในสังคมประชาธิปไตยนั้นประชาชนมีเสรีภาพในการเลือกอาชีพ และอาชีพที่ได้รับความนิยมแล้วนั้นจะมีอิทธิพลต่อผู้เลือกจนตลอดชีวิต ถ้าบุคคลสามารถเลือกอาชีพได้อย่างเหมาะสม บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะประสบผลสำเร็จก้าวหน้าในอาชีพนั้น ๆ แต่ถ้าเลือกอาชีพได้ไม่เหมาะสม ไม่สามารถสนองความต้องการของตนเองได้อย่างเต็มที่ และมีแนวโน้มที่จะประสบความล้มเหลวและปรับตัวไม่ได้ในอาชีพนั้น (วัชรวิ ทรรศย์มี 2523 : 13) แม้ว่าบุคคลส่วนมากจะตัดสินใจเลือกอาชีพเมื่อเขาอยู่ชั้นมัธยมศึกษา และในหลายรายจะตัดสินใจเลือกอาชีพเมื่อเรียนในระดับอุดมศึกษา แต่อย่างไรก็ตามบุคคลได้มีการเตรียมตัวเลือกอาชีพมานานแล้ว ในระหว่างที่กำลังเรียนในระดับประถมศึกษา ซึ่งกินซ์เบิร์ก ได้แบ่งช่วงของการเลือกอาชีพ ตามทฤษฎีพัฒนาการด้านอาชีพของกินซ์เบิร์ก (Ginzberg's Theory of Career Development) แบ่งไว้เป็น 3 ช่วง (Hoppock 1967 : 87) ดังนี้

1. ระยะเวลาเพ้อฝัน (Period of Fantasy Choice) ระยะเวลาที่เด็กมีอายุ 6-10 ปี เด็กจะเพ้อฝันว่าโตขึ้นจะประกอบอาชีพใด โดยได้รับอิทธิพลจากภาพยนตร์ โทรทัศน์ หนังสือ โดยไม่คำนึงถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพความเป็นไปได้ และความสามารถของตน
2. ระยะเวลาพิจารณาเลือกอาชีพโดยไม่ได้ตกลงใจแน่นอน (Period of Tentative Choice) ระยะเวลาที่มีอายุประมาณ 11-15 ปี เด็กจะพิจารณาเลือกอาชีพจากลักษณะของตนเอง โดยไม่ได้พิจารณาองค์ประกอบหรือสถานการณ์อื่น ๆ ให้อำนาจ
3. ระยะเวลาตามสภาพความเป็นจริง (Period of Realistic Choice) ระยะเวลาอายุระหว่าง 17-20 ปี เป็นระยะที่บุคคลจะมีการพิจารณาตนเองและอาชีพประกอบกันเพื่อใช้ในการตัดสินใจเลือกอาชีพ โดยจะพิจารณาเป็นระยะได้แก่ ระยะสำรวจอาชีพ ระยะการรวมตัวของความคิดที่จะเลือกอาชีพที่เฉพาะเจาะจง

ในระยะที่ 3 อายุระหว่าง 17-20 ปี เป็นช่วงที่เด็กอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนั้นจึงนับว่าเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต เป็นการตัดสินใจที่สำคัญยิ่ง ผู้บริหารและครูแนะแนว จึงควรตระหนักถึงความสำคัญข้อนี้ และทำหน้าที่อย่างแข็งขัน ในการแนะแนวอาชีพของเด็ก ตรงกับความต้องการของตัวเด็กให้มากที่สุด (นวลศิริ เปาโรหิตย์ 2525 : 24) และกินซ์ เบ็จจ์ ได้ให้แง่คิดไว้ว่า "นักแนะแนวควรตระหนักว่าการเลือกอาชีพมีกระบวนการขั้นตอน ฉะนั้น ไม่ควรกระตุ้นให้เด็กเลือกอาชีพเร็วเกินไป และควรช่วยให้เด็กเลือกอาชีพได้เหมาะสมกับ คนที่สุด โดยพิจารณาสิ่งต่าง ๆ อย่างถี่ถ้วน (วัชรวิ ทรัพย์มี 2523 : 26) ยังมีนักเรียน จำนวนไม่น้อยที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษา ไม่ยอมใช้เวลาคิดถึงเรื่องอาชีพเพราะขาด ความรู้ในแหล่งอาชีพ และไม่รู้อะไรจะทำความเข้าใจอาชีพอะไรดี ปล่อยให้ชีวิตไปตามบุญตามกรรม ถึงเวลาก็ทำอาชีพอะไรก็ได้ ให้พอมีรายได้อาศัยเท่านั้น และเขามักมองหาอาชีพโดย บังเอิญในท้องถิ่น ภูมิสำเนาของเขา ก่อน จึงพบว่าคนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ณ ภูมิสำเนา ของคน ความจริงแล้วการเลือกงานอาชีพ ถ้าได้มีการวางแผนตั้งแต่เลือกวางแผนการศึกษา ต่อเพื่อประกอบอาชีพไว้ล่วงหน้า โอกาสที่จะผิดพลาด ลาออกจากงานไปหาอาชีพใหม่นั้นน้อย จึงเป็นหน้าที่ของโรงเรียนที่จะต้องจัดกิจกรรมและบริการให้ความช่วยเหลือโดยจัดตั้งศูนย์ แนะแนวอาชีพ ซึ่งปัจจุบันศูนย์แนะแนวอาชีพมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อระบบการศึกษาของไทย และทุกศูนย์จะจัดเตรียมข้อมูลของทุกอาชีพไว้ และข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพทหาร ตำรวจ ก็จัดเป็นข้อมูลที่สำคัญประการหนึ่ง

การตัดสินใจเลือกอาชีพของบุคคล มีทฤษฎีการเลือกอาชีพที่น่าสนใจอยู่ทฤษฎีหนึ่ง คือ ทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของบุคคล (Traits and Factors Theory) กล่าวไว้ว่า "บุคคลใช้วิธีการตามตัดสินใจเลือกอาชีพ โดยอาศัยหลักการวิเคราะห์ตนเอง วิเคราะห์อาชีพประกอบกัน" (Tolbert 1974 : 29) ทฤษฎีนี้มาจากรากฐาน จิตวิทยา ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Psychology of Individual Difference) และจิตวิทยาประยุกต์ (Applied Psychology) โดยเน้นว่าบุคคลจะพิจารณาลักษณะ อาชีพความต้องการของตลาดแรงงาน เวลาและทุนทรัพย์ที่ใช้ในการเตรียมตัวประกอบอาชีพ เชื่อว่าการเลือกอาชีพของบุคคลไม่ใช่การลองผิดลองถูก แต่ต้องใช้ความறிทันวิเคราะห์เป็น อย่างดี ทฤษฎีนี้ได้มีการศึกษาลักษณะและองค์ประกอบของบุคคล ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ ดังนี้ คือ ความถนัดและสติปัญญา ความสนใจ ค่านิยม บุคคลแวดล้อม สัมฤทธิ์ผลในการเรียน

ครอบครัว บุคลิกภาพและถิ่นที่อยู่

จากทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะ และองค์ประกอบของบุคคลที่กล่าวมาแล้วจะเห็นว่า มีองค์ประกอบหลายองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ แต่การจะศึกษาองค์ประกอบทุกด้านคงกล่าว จำเป็นต้องใช้เวลา ความสามารถ และค่าใช้จ่ายอย่างมาก และองค์ประกอบบางประการต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านนั้น ๆ และต้องทดสอบด้วยแบบสอบถามมาตรฐาน ซึ่งยังไม่ค่อยแพร่หลายในประเทศไทย เช่น องค์ประกอบด้านความถนัดและสติปัญญา ความสนใจ ค่านิยมและบุคลิกภาพและการปรับตัว เนื่องจากองค์ประกอบเหล่านี้เป็นเรื่องที่ลึกซึ้งละเอียดและวัดได้ยาก ในการศึกษาครั้งนี้จึงไม่ได้ศึกษาองค์ประกอบที่กล่าวมาทั้ง 4 องค์ประกอบ แต่จะศึกษาเฉพาะองค์ประกอบทางด้านการศึกษาและครอบครัว โดยใช้คำรวมว่าเป็น "ภูมิหลังของนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก"

นอกจากนี้มีการวิจัยในต่างประเทศพบว่า ผู้ที่ได้เข้าศึกษาในโรงเรียนที่มีสภาพแวดล้อมดีและอยู่ในเมือง จะมีโอกาสเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยมากกว่าผู้ที่เคยเรียนอยู่ในโรงเรียนที่อยู่ในชนบท และมีสภาพแวดล้อมด้อยกว่า (Christopher 1971 : 71) ส่วนในประเทศไทยมีการศึกษาเรื่องนี้อยู่บ้าง เช่นการศึกษาของคณะกรรมการวางแผนเพื่อปฏิรูปการศึกษา ซึ่งปรากฏว่า เด็กนักเรียนในชนบทยังมีโอกาสที่จะเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนมัธยมน้อยกว่าที่ควรมาก ทั้งนี้เพราะโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในส่วนกลาง และในตัวเมืองที่มีประชากรหนาแน่น นักเรียนระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ มาจากครอบครัวที่มีฐานะดี และอยู่ในเมือง ดังปรากฏในจำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาที่อยู่ในส่วนกลางได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษามากที่สุด คือมีจำนวนร้อยละ 5.11 ของประชากร ในขณะที่กำแพงเพชรมีเพียงร้อยละ 0.58 ของประชากรเท่านั้น ซึ่งแสดงให้เห็นความไม่เท่าเทียมกันในโอกาสที่จะได้รับการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง (คณะกรรมการวางแผนเพื่อปฏิรูปการศึกษา 2518 : 64) ในระดับอุดมศึกษาก็มีแนวโน้มเช่นนี้ ดังเช่น สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ (สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ 2509 : 36) ได้วิจัยเรื่องการสอบเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาพบว่า ภูมิลำเนาของผู้มีสิทธิเข้าศึกษาระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่อยู่นอกกรุงเทพฯ รองลงไปได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง และส่วนใหญ่พบว่าเป็นผู้ที่อยู่ในครอบครัวที่มีอาชีพค้าขาย และเป็นเจ้าของกิจการ (ร้อยละ 55.46) รองลงไปได้แก่อาชีพรับราชการ เกษตรกรรมและลูกจ้าง และจากเอกสาร

หมายเลข 52 ของกองแผนงานฝ่ายวางแผนและพัฒนา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กองแผนงานฝ่ายวางแผนและพัฒนา 2526 : 21-43) พบว่านิสิตส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร (ร้อยละ 68) และจบ มศ. 5 จากสถานศึกษาในกรุงเทพมหานคร รองลงไปคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เกี่ยวกับอาชีพของบิดา นิสิตร้อยละ 46.5 บิดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 20 รับราชการ และร้อยละ 12.9 เป็นลูกจ้างเอกชน ในเรื่องรายได้ของบิดาคือ เดือน ร้อยละ 31 มีรายได้มากกว่า 9,000 บาท รองลงมาคือ 5,000 - 7,000 บาท มีร้อยละ 17.6 และร้อยละ 16.90 มีรายได้ 3,001 - 5,000 บาท

ในส่วนที่เกี่ยวกับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในโรงเรียนนายสิบทหารบก ยังไม่มีผู้วิจัยมาก่อน จึงน่าจะได้มีการศึกษา เพราะโรงเรียนนายสิบทหารบกเป็นสถาบันหนึ่ง ซึ่งรับนักเรียนที่จบการศึกษาจากชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ใช้ระยะเวลาศึกษาเพียง 1 ปีและเสียค่าใช้จ่ายน้อยมาก เพราะในขณะที่เป็นนักเรียนนายสิบนักเรียนมีสิทธิที่จะได้รับเครื่องอุปโภคซึ่งทางราชการจัดหาให้ และยังได้รับเงินเดือนในอัตราพลทหารประจำการ เดือนละ 600 บาท (กรมยุทธศึกษาทหารบก 2528 : 16) หากจะเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่ายในการศึกษาในมหาวิทยาลัย พบว่า ค่าใช้จ่ายในการศึกษาในมหาวิทยาลัยนั้นสูงมาก ดังรายงานการสำรวจและวิจัยค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐใน ส่วนกลางพบว่า นิสิตนักศึกษาของรัฐใน ส่วนกลางพบว่า นิสิตนักศึกษาใช้เงิน 11,445 บาทต่อปี และนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐใน ส่วนภูมิภาคใช้เงินโดยเฉลี่ย 11,676 บาทต่อปี (ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ 2517 : 6 - 28) นับว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่สูงเกินกำลังของครอบครัวที่ฐานะ เศรษฐกิจปานกลาง และฐานะ เศรษฐกิจต่ำ ดังนั้นการเลือกเข้าศึกษาในโรงเรียนนายสิบทหารบกจึงเป็นความหวังของคนกลุ่มนี้ เพราะนอกจากจะสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายเพียงเล็กน้อยแล้วยังมีหลักประกันในการมีงานทำหลังจากจบการศึกษา คือจะได้รับการบรรจุเข้าเป็นนายสิบกองประจำการได้รับเงินเดือนขั้นต้น 1,950 บาทต่อเดือน (กรมยุทธศึกษาทหารบก 2528 : 29) แต่โดยที่การศึกษาในโรงเรียนนายสิบทหารบกไม่ใช่การศึกษาคาดบังคับ ดังนั้นจึงต้องมีการสอบคัดเลือก เพราะในแต่ละปีมีผู้มาสมัครสอบเป็นจำนวนมาก เช่นในปี 2528 มีผู้สมัครถึง 26,289 คน แต่สามารถรับได้เพียง 2,700 คน (ข้อมูลจากกองการศึกษา กรมยุทธศึกษาทหารบก)

การที่มีผู้สมัครจำนวนมากเช่นนี้ ผู้สมัครต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายนับตั้งแต่ค่าระเบียบการและใบสมัคร ซึ่งจ่ายนายชุดละ 30 บาท ค่าสมัครอีก 5 บาท และนอกเหนือจากนี้ต้อง

เป็นค่าเดินทาง ค่าที่พัก ค่าอาหาร ฯลฯ ซึ่งผู้สมัครต้องเดินทางมาจากจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศซึ่งต้องมาสมัครและสอบในส่วนกลาง คือ ที่กรมยุทธศึกษาทหารบกเพียงแห่งเดียว เท่านั้น ค่าใช้จ่ายที่สูงสูญเสียไปนี้หากสอบได้ก็นับว่าคุ้มค่า ซึ่งก็จะมีผู้สมัครเพียง 2,700 คน และที่เหลืออีก 23,589 คนเป็นผู้ที่พลาดโอกาส เพราะเขาเหล่านั้นไม่มีข้อมูลในการประมาณตนเองว่าควรจะสอบหรือไม่ และไม่รู้ว่ามีพื้นฐานอะไรบ้างที่จะทำให้เขามีโอกาสสอบเข้าได้มากขึ้น ดังนั้นจึงคิดว่าน่าจะได้ศึกษาวิจัย เพื่อศึกษาข้อมูลที่ดีความีส่วนสัมพันธ์กับโอกาสในการสอบเข้า

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภูมิหลังของนักเรียนที่มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนนายสิบทหารบก
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังของนักเรียนกับคะแนนการสอบคัดเลือกเข้าศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยแบบสำรวจ ประชากรได้แก่ผู้ที่สอบเข้าโรงเรียนนายสิบทหารบก ปีการศึกษา 2528 จำนวน 800 คน และมีกำหนดขั้นตอนและวิธีการวิจัยดังนี้

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2528 โดยเทียบจำนวนจากตารางสำเร็จของมอร์แกน (Krejcie and Morgan 1970 : 607-608) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 260 คน และใช้การสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากรายชื่อนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบกทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเอง โดยศึกษาจากวิทยานิพนธ์

หลาย ๆ เล่ม จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจแก้ไข เมื่อปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลอง ใ้กับนักเรียนนายสิบทหารบกที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน หลังจากนั้นจึงนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใ้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

แบบสอบถามประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับภูมิหลังของนักเรียนโรงเรียนนายสิบทหารบก เป็นแบบเติมค่าและเลือกตอบจำนวน 35 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัยและหนังสืออนุมัติ จากกรมยุทธศึกษาทหารบก และขออนุญาตคัดลอกคะแนนจากกองการศึกษากรมยุทธศึกษาทหารบก

การวิเคราะห์ข้อมูล

ทำการตรวจนับความถี่ และแปลงความถี่เป็นร้อยละ ข้อมูลที่ได้นำมาทดสอบหาความสัมพันธ์ของข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างแต่ละตัวแปรโดยใช้ ไค-สแควร์ (Chi-Square) (ฐศรี วงศ์รัตนะ, 2525 : 207) จากสูตร

$$\chi^2 = \sum \frac{(O - E)^2}{E}$$

โดยหาค่า E = จากสูตร

$$E = \frac{R \times C}{N}$$

เมื่อ R คือ ผลรวมของความถี่ในแถวนั้น
C คือ ผลรวมของความถี่ในคอลัมน์นั้น
N คือ ผลรวมของความถี่ทั้งหมด

และหาค่า Contingency Coefficient (C) (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2527 : 224) โดยใ้สูตร

$$C = \sqrt{\frac{\chi^2}{N + \chi^2}}$$

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. ภูมิหลัง หมายถึง ประวัติและลักษณะต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ภูมิลาเนา อาชีพของบิดา (มารดา) รายได้ของบิดา (มารดา) การศึกษาของบิดา (มารดา) ผู้แนะนำให้เข้ามาเรียน เหตุผลที่เข้ามาเรียน ความตั้งใจในการประกอบอาชีพ เป็นต้น
2. โรงเรียนนายสิบทหารบก หมายถึง โรงเรียนนายสิบทหารบกที่มีที่ตั้งปกติอยู่ที่ค่ายธนระริศ อำเภอลำลูกเกด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภายใต้การบังคับบัญชาของกรมยุทธศึกษาทหารบก
3. คะแนนการสอบคัดเลือกเข้าศึกษา หมายถึง คะแนนรวมภาควิชาการ ซึ่งทดสอบ 3 หมวดวิชา ได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ
4. อาชีพบิดา (มารดา) หมายถึง ลักษณะการประกอบอาชีพของบิดา (มารดา) จำแนกเป็น
 - 4.1 รับราชการ
 - 4.2 ทำงานบริษัท
 - 4.3 ค้าขาย, ธุรกิจ
 - 4.4 เกษตรกร
 - 4.5 ใ้บริการ
 - 4.6 ไม่มีอาชีพ, ทำงานบ้าน
 - 4.7 ดึงแก่กรรม
5. รายได้ของบิดา (มารดา) หมายถึง รายได้ต่อเดือนของบิดา-มารดาด้วยกัน หรือรายได้ของบิดา หรือมารดาในกรณีที่ประกอบอาชีพเพียงคนเดียว ส่วนกรณีที่ไม่มีบิดา-มารดา ให้ถือเอารายได้ของผู้ปกครองแทน จำแนกเป็น
 - 5.1 ค่ากว่าเดือนละ 1,000 บาท
 - 5.2 เกินกว่า 1,000 บาท แต่ไม่เกิน 2,000 บาท
 - 5.3 เกินกว่า 2,000 บาท แต่ไม่เกิน 3,000 บาท
 - 5.4 เกินกว่า 3,000 บาท แต่ไม่เกิน 5,000 บาท
 - 5.5 เกินกว่า 5,000 บาท แต่ไม่เกิน 7,000 บาท
 - 5.6 เกินกว่า 7,000 บาท แต่ไม่เกิน 10,000 บาท
 - 5.7 เกินกว่า 10,000 บาท

6. ระดับการศึกษาของบิดา (มารดา) จำแนกเป็น
 - 6.1 ไม่รู้หนังสือ
 - 6.2 ต่ำกว่า ป.4
 - 6.3 ป.4 - ป.7
 - 6.4 สูงกว่า ป.7 แต่ไม่เกิน ม.ศ.3
 - 6.5 สูงกว่า ม.ศ.3 แต่ไม่เกิน ม.ศ.5
 - 6.6 มัธยมศึกษาสายอาชีพ หรือเทียบเท่า เช่น ป.กศ.ต้น, ป.ป. ปวช.
 - 6.7 อุดมศึกษา หรือเทียบเท่า เช่น ป.ม., ปวส.
 - 6.8 ปริญญาตรี
 - 6.9 สูงกว่าปริญญาตรี
7. จำนวนพี่น้อง หมายถึง จำนวนพี่น้องร่วมบิดา-มารดาเดียวกัน แบ่งเป็น
 - 7.1 ไม่เกิน 4 คน
 - 7.2 เกินกว่า 4 คนขึ้นไป
8. การที่มีพี่น้องเคยเรียนในโรงเรียน หมายถึง พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน
กับนักเรียนเคยเรียนในโรงเรียนนายสิบทหารบก
9. ภูมิลำเนา หมายถึง ดินฐานที่อยู่เดิมของนักเรียนอันเป็นที่อยู่ถาวร แบ่งออกเป็น
 - 9.1 เขตเทศบาล
 - 9.2 เขตสุขาภิบาล
 - 9.3 นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล
10. ประเภทของโรงเรียน หมายถึง สถานศึกษาซึ่งนักเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ก่อนที่จะเข้าศึกษาในโรงเรียนนายสิบทหารบก ได้แก่ โรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์
11. ที่ตั้งของโรงเรียน หมายถึง ที่ตั้งของโรงเรียนที่นักเรียนสำเร็จชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 6 แบ่งเป็น
 - 11.1 ในกรุงเทพมหานคร
 - 11.2 ภาคกลาง
 - 11.3 ภาคเหนือ
 - 11.4 ภาคใต้

11.5 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

12. ผลการเรียนของนักเรียน หมายถึง เกรดในใบสุทธิของนักเรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำแนกเป็น

12.1 มากกว่า 3.00 (หรือ 80% ขึ้นไป)

12.2 2.00 - 2.99 (หรือ 60 - 79%)

12.3 ต่ำกว่า 2.00 (หรือต่ำกว่า 60%)

13. การเข้าร่วมกิจกรรมในโรงเรียนเดิม หมายถึง การที่นักเรียนเคยเข้าร่วมกิจกรรม โดยมีบทบาทหรือตำแหน่งในกิจกรรมของโรงเรียนที่จบมา เช่น เป็นหัวหน้าชั้น ประธานชุมชน นักกีฬาโรงเรียน เป็นต้น

14. การกวาดวิชา หมายถึง การเรียนวิชาบางวิชาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ นอกเวลาเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้ปกครอง ครู และผู้บริหารโรงเรียนจะได้มีข้อมูลในการให้คำปรึกษาแนะแนวนักเรียน

2. ผู้บริหารการศึกษา จะได้ข้อมูลเกี่ยวกับการกระจายโอกาสทางการศึกษาหรือความเสมอภาคทางการศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีพื้นฐานต่างกัน เพื่อประกอบการพิจารณาในการกำหนดนโยบายการศึกษาต่อไป

3. จะเป็นประโยชน์กับนักเรียน ในการประเมินคุณสมบัติของตนเองโดยประมาณ เพื่อประกอบการตัดสินใจ ในการสมัครสอบเข้าโรงเรียนนายสิบทหารบก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย